

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/44/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415010461
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4415010461.4

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Vanka, v trestnej veci obžalovaného R. L., pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, o odvolaní o odvolaní obžalovaného R. L. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 25.11.2020, sp.zn. 4T/129/2015, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 17.09.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 320 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, § 281 odsek 1 Trestného poriadku z dôvodov uvedených v § 9 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku **z r u š u j e s a** napadnutý rozsudok v celom rozsahu a trestné stíhanie obžalovaného R. L., narodeného XX.X.XXXX v I., bytom E., D. T. č. XXXX/XX, t. č. bytom E. XX, O., H., pre skutok v obžalobe Okresného prokurátora Nové Zámky sp. zn. 1Pv 161/11/4404-111, zo 16.10.2015, právne kvalifikovaný ako prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

dňa 12. septembra 2009 v meste Nové Zámky napriek predchádzajúcemu nesúhlasu poškodeného A. A. zmocnil sa jeho osobného motorového vozidla značky Opel Omega evidenčného čísla U. XXX Y., majúceho hodnotu 7.000,- eur, ktoré mal od neho pred tým zverené a riadil ho do mesta L.,

z a s t a v u j e ,

pretože skoršie stíhanie pre ten istý skutok sa skončilo právoplatným rozsudkom.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný R. L. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

dňa 12. septembra 2009 v meste U. Q. napriek predchádzajúcemu nesúhlasu poškodeného A. A. zmocnil sa jeho osobného motorového vozidla značky Opel Omega evidenčného čísla U. XXX Y., majúceho hodnotu 4.301,-eur, ktoré mal predtým od neho zverené a riadil ho do mesta L..

Za to mu bol podľa § 217 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, pri nezistení poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti, uložený trest odňatia slobody 6 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona podmienčne odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku bol poškodený s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej 15 dňovej lehote odo dňa jeho oznámenia, podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch podaného odvolania poukázal na pochybenie súdu I. stupňa, ktorý odmietol vykonať ním navrhnuté dôkazy na posúdenie dôveryhodnosti výpovedí svedkyne A., odignoroval závery odvolacieho súdu, nesprávne

posúdil materiálny korektív a nezohľadnil skutočnosť, že od času spáchania skutku ubehlo už 10 rokov. Opätovne poukázal na skutočnosti, že poškodený podal trestné oznámenie až rok a pol po dopravnej nehode a to až po tom, keď mu poisťovňa oznámila, že škoda spôsobená dopravnou nehodou, nebude hrazená z povinného zmluvného poistenia, pretože poškodený nemal toto poistenie zaplatené. Poukázal na to, že jediný priamy svedok údajného protiprávneho konania je manželka poškodeného a poškodený si na tohto svedka spomenul až 2 roky po predmetnej dopravnej nehode. Iba manželka poškodeného potvrdzuje verziu poškodeného, nikto iný, a neexistuje žiadny iný priamy dôkaz, či nepriamy o protiprávnosti jeho konania. Poukázal aj na to, že znalcom stanovená škoda je o 3.000 eur nižšia ako uvádzaná poškodeným, čo svedčí o špekuláciách poškodeného. S poškodeným mali veľmi dobrý kamarátsky vzťah, túto skutočnosť potvrdili všetci svedkovia vypočutí v tomto konaní a predmetné motorové vozidlo mohol neobmedzene používať a na jeho používanie nepotreboval súhlas. Zamestnanci poškodeného uviedli, že nikdy neboli svedkom toho, aby si musel pýtať súhlas poškodeného na používanie tohto motorového vozidla. Vykonával servis na predmetnom vozidle na vlastné náklady, aj táto skutočnosť bola potvrdená svedkom E. na hlavnom pojednávaní. Tvrdenia poškodeného a jeho jedinej svedkyne nikto iný v tomto konaní nepotvrdil. Vzhľadom na uvedené navrhol posúdiť vierohodnosť výpovedí poškodeného a jeho manželky znalcom. Súd I. stupňa pochybil a nesprávne vyhodnotil zistený skutkový stav. Vytkol súdu I. stupňa, že neaplikoval materiálny korektív poukazujúc na ustanovenie § 10 odsek 2 Trestného poriadku a nevyhodnotil skutočnosti, že vozidlo pravidelne užíval, že mal s poškodeným kamarátsky vzťah, že si navzájom pomáhali, že sa o vozidlo staral sám na vlastné náklady a nemal úmysel alebo pohnútku akokoľvek poškodiť poškodenému. Celá situácia vznikla v dôsledku chyby poškodeného a tieto skutočnosti znižujú závažnosť jeho konania a to až na nepatrnú mieru. Vytkol taktiež súdu I. stupňa, že nezohľadnil dĺžku celkového trestného konania a odkázal na ustanovenie § 39 odsek 1 Trestného zákona a na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 03.03.2016 sp.zn. 5To/14/2015, z ktorého citoval. Jeho potrestanie po desiatich rokoch od spáchania skutku nemôže naplniť účel trestania tak, ako je uvedený v § 34 Trestného zákona. Poukázal na pochybenie súdu I. stupňa, keď neaplikoval zásadu „in dubio pro reo“ a navrhol, aby bol spod obžaloby oslobodený.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadrila okresná prokurátorka v Komárne a uviedla, že rozhodnutie súdu I. stupňa je zákonné a dôvodné a to čo do výroku o vine ako aj vo výroku o uloženom treste a dôvody podaného odvolania považuje za neopodstatnené

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí predniesol odvolanie v zhode s jeho písomným vyhotovením, okrem dôvodov uvedených v jeho písomnom vyhotovení uviedol že miera závažnosti konania obžalovaného je nižšia než nepatrná a to aj vzhľadom na následok, ktorý vznikol jeho konaním, pretože daná vec je riešená v civilnom konaní. Navrhol, aby bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že dôvody, pre ktoré je tu, že sa mu stala krivda. Orgány mu chcú dokázať vinu, nikto neskúmal opak. Poukázal na zmenu výpovedí svedkov, ktorí vypovedali najskôr v jeho prospech, potom jeho neprospech, na klamstvá poškodeného, ktorý napriek tvrdeniam svedkov uvádzal, že v hoteli nebýval, nikto neskúmal, že sa kritického dňa sa s poškodeným vôbec nestretol, napríklad skúmaním signálu z mobilného telefónu. Keby sa zmocnil cudzieho motorového vozidla, nešiel by do poisťovne vypisovať poistnú udalosť pre cudzieho, bolo by to nelogické.

Splnomocnenec poškodeného k dôvodom odvolania obžalovaného uviedol, že namieta mieru závažnosti konania obžalovaného, na ktorú poukázal obhajca a to vzhľadom na následok, pretože obžalovaný doteraz vozidlo poškodenému nevrátil, rozpredal ho na súčiastky, takže o nejakej dobromyseľnosti nemôže byť zmienka a pokiaľ si obžalovaný vzal motorového vozidlo, mal by preukázať, že toto si vzal oprávnene.

Zástupca krajského prokurátora k dôvodom odvolania uviedol, že skutkové zistenia súdu I. stupňa sú zákonné a správne, nie je toho názoru, že skutkový stav je možné hodnotiť ako pochybný a vyhodnocovať ho v prospech obžalovaného a jeho obranu považuje za účelovú, uložený trest považuje za zákonný a správny. Navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým

odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a týmto postupom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, a to predovšetkým z iných dôvodov, než z akých sa zrušenia napadnutého rozsudku tento domáhal.

Odvolací súd pri preskúmaní správnosti postupu prípravného konania z predloženého materiálu zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti, dôležité pre trestné stíhanie uvedené v § 119 odsek 1 Trestného poriadku, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Po splnení si svojej prieskumnej povinnosti, krajský súd zistil, že obžaloba prokurátora kladie za vinu obžalovanému spáchanie prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, ktorého sa obžalovaný dopustil neoprávneným používaním cudzieho motorového vozidla, ktoré mu bolo zverené a to vo vzťahu k motorovému vozidlu väčšej hodnoty, a takémuto konaniu obžalovaného podľa obžaloby zodpovedá aj právna veta obžaloby a skutok vyššie uvedený, ktorého sa obžalovaný podľa obžaloby dopustil tak, že dňa 12. septembra 2009 napriek predchádzajúcemu nesúhlasu poškodeného sa zmocnil motorového vozidla značky Opel Omega, evidenčného čísla U. XXX Y., ktoré mal predtým zverené a riadil ho do mesta L.. Súčasne krajský súd zistil, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Komárno, vydaným dňa 01.06.2011, sp. zn. 14T/34/2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 03.05.2012 uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona a skutok sa stal dňa 12. septembra 2009, v čase okolo 22.55 hod. na ceste prvej triedy, smerom od obce T. na L., pričom obžalovaný riadil osobné motorové vozidlo značky Opel Omega, evidenčného čísla U. XXX N. (pričom ide o zjavnú chybu v opise skutku, pretože išlo o osobné motorové vozidlo poškodeného zo skutku teraz prejednávaného), pričom sa týmto motorovým vozidlom zrazil s iným motorovým vozidlom. Týmto konaním spáchal vyššie uvedený prečin ublíženia na zdraví. Z obsahu tohto spisu je zrejmé, že v tomto konaní (vo veci prečinu ublíženia na zdraví) bol dňa 04.02.2011 v procesnom postavení svedka - poškodeného vypočutý poškodený A. A., ktorý vo svojom výsluchu uviedol, že obžalovaný si vozidlo, ktorým jazdil v čase spáchania skutku, vzal bez jeho vedomia.

Podľa § 8 Trestného zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Teória práva člení súbeh trestných činov na súbeh jednočinný a súbeh viacčinný, pričom jednočinný súbeh je rovnorodý, ak páchatel' jedným skutkom spácha viac trestných činov, ktoré porušujú alebo ohrozujú spoločný druhový objekt. Jednočinný súbeh rôznorodý nastáva vtedy, ak páchatel' jedným skutkom naplní znaky skutkových podstát trestných činov, ktoré sa od seba odlišujú druhovým objektom, ktorý je znakom týchto skutkových podstát, viacčinný súbeh nastáva, ak páchatel' spácha viac trestných činov viacerými skutkami.

Momentom, ktorý delí páchatel'ove konanie na rôzne skutky, je následok závažný z hľadiska trestného práva, ktorý páchatel' spôsobil alebo chcel spôsobiť. Za jeden skutok možno považovať len tie prejavy vôle páchatel'a navonok, ktoré sú pre tento následok kauzálne, pokiaľ sú zahrnuté v jeho zavinení. Ak ide o viac spôsobených následkov významných z hľadiska trestného práva hmotného, ide o jeden skutok vtedy, ak všetky následky boli spôsobené aspoň sčasti jedným konaním, rovnako významným z hľadiska trestného práva hmotného.

Trestné právo rozlišuje od jednorazových trestných činov, z hľadiska časového úseku, v ktorom boli spáchané, trestné činy pokračovacie, trváce a hromadné. Je pre ne spoločné, že trestná činnosť trvá po dlhší čas a skladá sa buď z rady čiastkových útokov, resp. spočíva v udržovaní protiprávneho stavu. Trváci trestný čin sa posudzuje ako jedno konanie, ktoré trvá tak dlho, kým páchatel' udržiava protiprávny stav a teda ide o jeden skutok a jeden trestný čin, ktorý je ukončený až okamihom odstránenia protiprávneho stavu.

Prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto neoprávnenne používa cudzie motorové vozidlo, ktoré mu bolo zverené. Z vyjadrenia objektívnej stránky tejto skutkovej podstaty je zrejmé, že ide o trváci trestný čin a v danom prípade je objektívna stránka trestného činu určovaná existenciou protiprávneho konania, ktoré spočíva v používaní cudzieho motorového vozidla (nie použití), ktoré je dôsledkom dokončenia trestného činu. Kritériá trvaceho trestného činu sú určené ustanovením § 122 odsek 12 Trestného zákona, podľa ktorého sa za trváci trestný čin považuje vyvolanie a udržiavanie alebo len udržiavanie protiprávneho stavu. Trváci trestný čin sa posudzuje ako jediné konanie, ktoré trvá tak dlho, pokiaľ je protiprávny stav udržiavaný a jeho podstatným znakom je, že sa tu postihuje práve ono udržiavanie protiprávneho stavu (to je vyjadrené priamo v skutkovej podstate trestného činu). Tým sa tento trestný čin líši od poruchového deliktu, ktorým sa tiež spôsobuje protiprávny stav, ktorý môže trvať dlhšiu dobu, ale nepostihuje sa jeho udržiavanie.

Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný, zmocnením sa cudzieho motorového vozidla a jeho následným používaním, udržiaval protiprávny stav, pretože trváci trestný čin je dokonaný až vtedy, keď protiprávny stav pominie, a to až do času po dokonaní trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona (trestný čin sa považuje za dokonaný, ak sú naplnené všetky znaky jeho skutkovej podstaty vrátane uvedeného poruchového alebo ohrozovacieho následku), za ktorý bol odsúdený vyššie citovaným trestným rozkazom Okresného súdu Komárno, pričom následne v protiprávnom stave z objektívnych dôvodov nemohol pokračovať a týmto momentom došlo k dokonaniu trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla. Z uvedeného teda vyplýva, že trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, za ktorý bol odsúdený, pričom tohto sa dopustil vozidlom, ktoré neoprávnenne užíval v čase jeho neoprávneného užívania, teda trvania protiprávneho stavu, sa dopustil v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla, teda jedným skutkom páchal aj prečin ublíženia na zdraví a aj prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla, pretože stav, ktorý vyvolal tým, že vozidlo vzal, bol obžalovaným udržiavaný aj v čase spáchania trestného činu ublíženia na zdraví, za ktorý bol odsúdený. Navyše je treba uviesť, že o skutočnosti, že obžalovaný mal vozidlo, ktorým bol spáchaný trestný čin ublíženia na zdraví, neoprávnenne užívať, orgány činné v trestnom konaní mali vedomosť, vzhľadom na výpoveď poškodeného A. A. v prípravnom konaní vo veci vedenej proti obžalovanému vo veci ublíženia na zdraví.

Podľa § 9 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku trestné stíhanie nemožno začať a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak ide o osobu, proti ktorej sa skoršie trestné stíhanie pre ten istý skutok skončilo právoplatným rozsudkom súdu alebo bolo právoplatne zastavené, podmienčne zastavené a obvinený sa osvedčil alebo sa skončilo schválením zmiernu a zastavením trestného stíhania, ak rozhodnutie nebolo v predpísanom konaní zrušené.

Z vyššie uvedených dôvodov, pretože obžalovaný bol za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Komárno, pričom išlo o jeden skutok v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla, ktorý je popísaný v skutkovej vete obžaloby, u obžalovaného teda ide o osobu, proti ktorej sa skoršie stíhanie, pre ten istý skutok, skončilo právoplatným rozsudkom a to trestným rozkazom Okresného súdu Komárno z sp. zn. 14T/34/2011 vydaným dňa 01.06.2011.

Podľa § 281 odsek 1 Trestného poriadku súd zastaví trestné stíhanie, ak na hlavnom pojednávaní zistí, že je tu niektorá z okolností uvedených v § 9 odsek 1.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, ktoré odvolací súd vzal za dokázané úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov a napokon s poukazom aj na všetky vyššie uvedené právne úvahy, ktorými sa spravoval posudzujúc dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona zrušil napadnutý rozsudok podľa § 320 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku k § 281 odsek 1 Trestného poriadku a z dôvodov uvedených v § 9 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku trestné stíhanie obžalovaného v danej trestnej veci zastavil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný

prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).